

Az előfizetés ára:

1 egész évre 5 frt — kr.
1 fél évre 2 frt 50 kr.
1 negyed évre 1 frt 25 kr.

Körjegyzőknek, közsegeknek és neptanítóknak:
Egész évre 4 forint, fél évre 2 forint

Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetői és egyes lappéldányokat venni lehet a kiadóhivatalban, Traub B. és társa, Valentin Karoly, Böhm M., Luzovics L., Weidinger N. üzletében és a főkönyvtársaságban.

Hirdetések:
mindenkor árjegyzék szerint.
Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
Nyilttérben egy sor 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu hetilap.

Hirdetéseket elfogad:

Külföldön:
Barek J. és társa Erfurthban, Haasenstein és Vogler, Steiner A. Hamburgban, Daube G. L., Knoll Ignác, Frankfurtban, Opellik A., Schalek Henrik, Mosse Rudolf, Bécsben.
Magyarországon:
Neuberger és Braun, Goldberger A. V., Lang Lipót, Schwarz Gyula, Somogyi F. „Első magyar nemzetközi irodá”-ja Budapestben.
Kiadóhivatalunk és Janovszky H. király-utczában levő hirdetések felvételi irodája Pécsen.
Kéziratok
a szerkesztőséghez, Nepomuk-utca 29-ik sz. küldendők.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Nepomuk-utca 29. sz.

Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok nem adatnak vissza.

† Pauler Tivadar.

1816—1886.

Pauler Tivadar igazságügyminiszter halálát méltó fájdalomérzettel gyászolja az egész ország. Ez érzetet osztja felséges királyunk is, ki volt igazságügyminiszterének érdemei iránt tiszteletét azzal tüntette ki, hogy koporsójánál személyesen megjelent.

A király e kitüntetése méltó lélek porhüvelyének volt szentelve; mert Pauler a teljes kötelesség-teljesítésnek volt embere. Jogtanári működését valóságos legenda veszi körül ugy előadói, mint vizsgálói minőségben.

Politikai tevékenysége terén nem volt ugyan szerencsés igazságügyminiszternek mondható, egyébként melyik magyar miniszter nevezhető szerencsésnek? azonban annyi kétségtelen, hogy itt is vannak nagy érdemei, a melyek hogy életében kifejezésre nem jutottak, annak oka a nagy emberek azon közös sorsában keresendő, hogy életükben szereplésüket mindig leggyengébb tetteik szerint ítélik meg, a legnagyobbakat pedig rendszerint eléfelejtik. Az az egy adat, hogy életében tőle soha semmiféle rokona hivatalt nem nyert, a mai protekciós kor viszonyai között annyira jellemző és annyira tiszteletet parancsoló, hogy nem csodálkozhatunk, ha a nemes ember, a kitünő tanár és az önzetlen államférfi koporsójánál az egész ország és a király is a részvét igazi könyvét hullatta!

A népfelkelésről szóló törvényjavaslat.

Ha a modern állam polgára elmélkedés tárgyává tenné, hogy mi az, mit ő az államnak tett áldozatai fejében az államtól visszanyer, ha kérdezné, hogy megfelelők-e az állam részéről az ő érdekében tett szolgálatok azoknak, melyeket ő az állam fenntartására tenni kénytelen: bizonyára az államra nézve megszegyenítőleg és magára nézve leverőleg ítélné ki a mérleg-összehasonlítás eredménye.

Bárki vagy és bármid van, nem vagy magad ura, az államé vagy és nem mind a tied, a mid van, az államé abbol egy rész.

Millióid vannak? százezekkel adózol az államnak. Koldus vagy? tarisznyád egy része

az államé. Bölcs vagy, művész vagy? tudományodat és művészetedet veszi igénybe az állam. Vagyontalan vagy, ki értéktelen rongyaid után nem tudsz adózni? fegyvert adnak kezvedbe, hogy, mint a millióimok és százezerek ura is, ha már vagyonnal nem, legalább véradóval szolgálj az államnak. Polyp-karjaiból soha semmi körülmények között nem menekülsz. Mikor bölcsöben ringatnak, számba kerülsz, épen úgy, mint életed azon napjaiban, mikor az életben nem kereshetsz már mást, mint multat.

És miért mindez? Miért e szolgálat? Milyen jóságos áldásban részesít ezért az olthatatlan szomju állam? Miért ezen, erőtlen próbára tevő magas igények az állam részéről veled szemben?

Azért, hogy legyenek járatlan utaid, — a korhoz mért igényeidet nem ismerő közigazgatásod — és matusalemi életviszonyokhoz mért igazságszolgáltatásod, nobilibis jegyzőid, elegans szolgabíráid és kényelmes bíráid.

A mi ezen kívül még mint kedvezmény jut számodra osztályrészedül, minő az élet- és vagyonbiztonság volna, csak véletlen szerenese, ha meg nem lopnak, vagy a fejedet be nem verik és azon kívül soha sem lehetsz biztos, hogy a „szükség” magasabb elvénél fogva nem kívánja-e be az állam megöröztött vagyondnak még egy további részét és nem kell-e valahol a Boszna folyó kies völgyében, vagy épen a Sarmata síkság kietlen pusztaságán életedet feláldoznod a „magasabb állami érdekek fontosabb tekinteteinek.”

Minden elfogultság nélkül, tisztán, hidegen számító észszel gondolkodva e fölött, lehetetlenség igazolni azt az új áldozatot, melyet a népfelkelési törvényjavaslatban az állam polgáraitól követel, annál kevésbé, mert ezen törvény megbontja a honvédség és a közös hadsereg közötti különbséget, oly értelemben, hogy a népfelkelés teljesen beolvasszatik a közös hadseregbe és annak kiegészítő részét képezni hivatva lesz. Ez pedig az eddigi fennálló honvédelmi törvényvel és a hadkötelezettségre vonatkozó közjogi elvekkel ellentétben áll.

Komoly kifogás alá esik intézkedéseink azon magyarázata is, mely szerint a népfelkelés csak ritka esetben fogna teljes erejében alkalmaztatni, rendszerint csak az ellenséges hadak által fenyegetett vidékek népfelkelő osztályai fognak behivatni. Ez igazságtalan és fokozott mérvű áldozat azok részéről, kik az ellenség által fenyegetett területek laknak. Mert hiszen ezen vidékek úgy is minden

tekintetben óriási károkat szenvednek az ott dúló harcok eseményei által és így azokat még azzal is sújtani, hogy minden valamire való férfi erő is elvonatik tőlök, azért, hogy a távolabbi vidékek érdekei megvédelmeztesenek, oly aránytalan teher, melyet csak úgy lehet kiegyenlíteni, ha épen ellenkezőleg a háboru színhelyétől legtávolabbi vidékek népfelkelő osztálya hivatik be tényleges szolgálatra. Mert ezen távolabbi vidékek a háboru színhelyével járó pusztításoktól meg lesznek kímélve, okadatolt tehát, hogy véradójuk nagyobb legyen.

A hideg ész számítása azonban e kérdés eldöntésénél nem jöhet tekintetbe. Itt a szükség parancsol; az önvédelem kényszerítő volta az, mely ezen törvényt követeli az állampolgároktól. Az összes európai államok a védelem lánggyűrűjét ezen utolsó szemmel is összekapcsolták, így tehát mi sem maradhatunk hátra. Sajnos ugyan, hogy erre fordítandó erőinket nem közvetlenül kulturális jellegű és nagy szükségben szenvedő érdekeinknek szentelhetjük, de az európai védelmi viszonyok kényszerítő hatásának nem állhatunk ellen; mert a katonai gyengeség Európa jelen helyzetében egyenlő lenne „minden érdekeink” kockáztatásával, egyenlő az állami önállóság veszélyeztetésével és egyenlő a szlávok el- lencsés tengerébe való beolvasztatásunk valószínűségével.

Azon lemondással tehát, hogy az állami terhek súlyától, melynek legterhebbjét épen a katonai költségek vetik vállunkra, a mostani kor, a mostani nemzedék nem szabadulhat és azon reménnyel, hogy ezen óriási áldozataink árán talán mégis a jövő nemzedék boldogabb állapot élvezetében lephet, meg kell nyugodnunk azon törvény elfogadásában, mely minden életrevaló férfit 42 éves korig katonává tesz.

A szegények nevében.

Alkotmányos életünk újra-kezdése óta egyre süröbben mutatkoznak és észlelhetők a jelek, hogy a magyar társadalom egysége, mely a 60-as években oly lélekemelő látványul szolgált, kezd történeti emlékké válni s átadja helyét a különböző életfoglalkozások szerint sorakozó tagosultságnak, melynek száma az államélet rohamos fejlődése következtében — mi az elméleti és tapasztalati tudományok nyújtotta segédeszközök felhasználásával oly óriási mértékben nyilvánul — egyre szaporodik.

Nem vádként említjük fel e körülményt, hanem egyszerűen csak konstatáljuk, mint

tényt, melynek magyarázata és megértése különben a legtermészetesebb. Az alkotmány visszaállításával a nemzet léte biztosítottván, megszűnt az ok, mely az öntenntartásért küzdő nemzet minden tagjának működését rang, kor, nem, faj és vallás különbsége nélkül egy közös célra irányítja s az államéletben beálló nyugalom maga után vonta a különböző társadalmi rétegek szétválását, melyek saját határaik között tömörülve s önmaguk érvényesítésére törekedve, jól felfogott önzésből saját külön osztályuk érdekeinek előmozdítására működnek. És mégis — sőt tán épen ezért — nincs társadalmi osztály, melynek működése az állam életére befolyással és haszonnal nem lenne, mert épen ez érdekkörök szerint való sorakozás teszi lehetővé a rendszeres társadalmi működést, mi végső eredményében a nemzeti közös cél megvalósítására szolgál.

A különféle társadalmi osztályok közül leginkább gyámolítandó a szegényeké, nem azért, mintha ez lenne az, mely a gyámolítást legjobban megérdemelné, — nem azért, mert ez a legnépesebb, hanem mert épen tagjainak óriási száma miatt nem szervezhető s értelmi színvonalának, műveltségének alacsony foka, anyagi tehetőségének teljes hiánya, vagy elégtelensége következtében érdekei felismerésére, előmozdítására, megvédelmezésére a legesekélyebb mérsékben képes. S a szegénység helyzete, mely különben az egész világon csaknem egyenlő, kivált hazánkban nehéz. A művelt nyugot országokban a legnagyobb jótékonyági intézetek s a legmesszebb menő kormányintézkedések munkálkodnak közre a társadalom szegényeinek gyámolításában, a mi szegényeinknek pedig egyedül gyámolítók és segedelmők szellemében a hit, az anyagiakban két kezök munkája s ha a kereset megszűnik: a zalogház.

Ha valamire, úgy e legutolsó segítségére el lehet mondani, hogy „az orvosság rosszabb a betegségnél.” Hogy csak városunk körében maradjunk, a pécsi zalogházak kamatlába ékszerekre 24, ruhákra 36, átlag tehát 30%^o, vagyis oly magas, hogy a szegény-ember, ha a zalogházhoz fordul, nem hogy könnyíti, hanem tetemesen súlyosbítja helyzetét.

Ne keressük most, hogy jogos-e néhány tőkepénzesnek ily magas kamatlába szedését — mit a kezökbe letett biztosíték még inkább növel — kiváltságul adni, hanem kérdjük: megengedhető-e, hogy városunknak legelhagyatottabb néposztálya továbbra is a magán-zalogház-tulajdonosok zsákmányául hagyassék meg? A zalogházak kamatlábanak

A „Pécs” tárczája.

Alkalmi költemény

A pécsi főgimnáziumi önképző-kör huszonöt évi fennállása ünnepére.

Irta: **VARADI ANTAL** dr.

Fölér a vándor rögös út közepett,
A bérderék kanyargó ösvényén
A szirtfokig, s a mint kövére lépett,
Visszatekint. „A mult s jövő engem,
Elérem végre azt az álomképet,
Melynek vonzó varázsát követém.
Az út rögös-darabja már mögöttem,
A cél előttem, fénybe öltözöttem!”

Igy állunk, éltelven egy negyedszázad —
S a multba és jövőbe száll szemünk,
S kimondjuk, bárha műünk ellen lázad
Száz akadály, mit le kell küzdünk:
„Jövő!” mi is építők szentegyházad,
S a nagy munkában van kis érdemünk!
Nekünk is díszlik a siker füzére,
Ég hinte áldást sziveink tűzére.

Ó! mert az ifju sziv csodás világa
A nagy jövő forrása, záloga:
A Mózes „égő bokra” ez, s mi drága,
Az fényes lángot tűzénél fogja;
A nemzet templomában örök-lámpa,
Annál gyújt fényét majd az unoka —
Azért, midőn szent tűzrel ég az oltár,
Ifju! légy büszke! te is papja voltál!

Huszonöt éve gyúlt az égi szikra,
Ki hitte volna, hogy ilyen fénye lesz?
Kik ápolák, áldás nyomdokaira, —
Látták, hogy már a nemzet ábredsz,
S az ifjuság is vele szállt ki sikra —
Az ifju lelkek szép erénye ez —
S az újrabredésnek hajnalát
Ez a pacirtának hatja át.

S következék sok jó és rossz esztendő,
Történet folyamán szállt habra hab . . .
De melyben kezet nyujt a mult s jövőndő:
Az ifjak munkakedve megmaradt.
A munkás változott — de ami szent s fő:
A munka egy — és győzelmet arat —
A változó sereg sikerhez ér,
Mert egy maradt, mert lelkes a vezér!

Mi voltunk a test, ő vala a lélek;
Ő volt a fő, mi voltunk a tagok;
Ő tűzte célt a munka szent hevének
A gondolatnak ő ad alakot.
Ékesszólása szellemet idézett,
A szellem fölkel és bennünk lakott.
Azért megáldjuk itt a hű kezet,
A mely vezérelt s mely ma is vezet!

S mi esküszünk a mult s jövő nevében,
Hogy az, mire e szent ünnep tanít:
„Munka s kitartás!” szent jellegképen
Ragyogja át mi létünk napjait.

E szent gyökér él lelkeink mélyében,
Melynek gyümölcse: tett, virága: hit,
S nem veszhet el a hon, a szent, a drága,
Mig hisz, remél és munkál ifjusága!

És most üdvözlét küldi a költő
A szép Dunának messze partiról!
Az ifju kör szerény honában kelt ő
Danára . . . s e sorokban szíve szól,
Éltelhet még sok év, sok emberöltő,
S ő dhallgat . . . ki tudja, merre? hol?
De hogy ha van dalában érzelem,
E körre vall az, itt, e szép helyen.

S ti mind, kik, mint a lomb a fris virágot,
Díszítitek ez ifju ünnepet,
Velünk a földi munka szent Urához
Forró imát, hív szívet küldjétek,
Hogy ő, ki szíveinknek vigasztalást hoz,
S belé hitet, tettvágyat ültetett,
Áldja meg a hon jövő támaszát,
Az ifjuságot, s benne a hazát!

Három sziv története.

— Beszély. —

Irta: **Aggteleki (Ullein) Ferenc,**
(Folytatás.)

A gróf, kit e szokatlanul szigorú szavak a legnagyobb igazgatottságra hoztak: eszméletlenül hanyatlott pamlagára. Midőn magához tért, leányát pillantotta meg, ki térdén állva, atyjának kezét csókolva figyelte annak hideg vonását. Megható volt e ragasz-

kodás. — A gróf mereven nézett leányára, mintha álmodnék. A csendet Júlia szakította félbe.
Drága atyám! — mondá — jól tennéd, ha lefeküdnél, hisz már későn van és te gyengének látszol lenni.

A gróf most hirtelen fölugrott, mintha a lezajlott események ujulnának meg emlékezetében, — eltaszította magától gyermekét, — berohant a mellékszobába és bereteszte aajtját. Júlia megsemmisülve érezte magát. Ő is távozott szobájába és keserves zokogásba tört ki. Vádozni kezdte önmagát, hogy miért hallgatta végig Károly vallomását, miért nem akadályozta meg a két férfi közti heves találkozást?! Elzárva lévén a világtól: atyján és Károlyon kívül mindenki idegen volt reá nézve; e kettőt szeretett ösztintén, melegen, önzetlenül. És különös játéka a végzetnek — egyiket a másikaert nem volt szabad szeretnie! Az első lépés az atyai akarat ellen: szeretett, mert nem tudott nem szeretni és e büneért oly keményen sújtott! Atyját veszté el! Azon atya, kit ő oly határtalanul szeretett, taszítá el magától! Mintha megszűnt volna verni azon sziv, melyen a gyermekfő oly sokszor megnyugodott! Júlia az atyai szigort most érezte először és ez annyira hatott kedélyére, hogy azt hitte, miszerint atyja már meg sem bocsájthat többé. Elhagyott árvának képzelte magát.

Nincs atyám többé — mondá és oly keservesen zokogott, mintha szíve akarna meghasadni. Majd meg hideg fagy futá végig vonásait. A lélek küzdelmeit hiven adta vissza az arc. A fájdalom helyét hirtelen a büszkeség, az ön- és jogéretet kifejezése foglalta el.

Nem! — mondá rettenetes határozottsággal — ha atyámat elvesztettem, Károlyt nem szabad elveszitenem. Érzem, hogy gyenge vagyok, hogy gyámolításra van szükségem. Atyám eltaszított magától, Károly nem leszen oly kegyetlen. Ő mégis jobban tud szeretni, mert beken ürte atyámnak bántalmazását — és mind ezt én értem! Oh! ő nagyon tud szeretni,

tulajdonos magas volta a mai pénzbeliség idejében nemcsak akadálytalan, hanem igazságtalan, sőt embertelen is, minek továbbra is megtűrésével a város kormányzása mulasztást követne el s a városi ügyek vezetőinek — meggyőződésünk szerint — egyenes kötelessége a számukra fenntartott joggal élve a magán-zálogházak kamat-lábat leszállíttatni.

A kamatláb leszállításánál azonban sokkal szükségesebb és egyedül célravezető eljárás az lenne, ha a magán-zálogházak megszüntetésével Pécssett városi zálogház létesítenék. Az ország nagyobb városai egymás után állítják fel a városi zálogházakat, melyek azonkívül, hogy a kamatlábat 12-18 százalékra, tehát az előbbiek felére leszállítva, a szegény nép terhére temeszen apasztották, a legszebb anyagi sikert mutatják fel.

Hogy e siker Pécssett sem maradna el, több, mint bizonyos. A jelenleg városunkban működő 3 magán-zálogház — biztos adataink szerint — évenként, legkevesebb számítás véve alapul, 70000 frt tőkét forgat, mi 30 százalékkal 21000 frtot jövedelmez. Ha a városi zálogház létesítenék, az évi jövedelem 12-18, tehát 15%-nyi átlagos kamatláb mellett 70000 frt forgó tőke után 10500 frtot képviselne, miből 4200 frtot a forgótőke kamatjára levonva, a többi 6300 frtból nemcsak bősággal kikerülne a kezelési költség, hanem reménylenünk lehet, hogy a forgalom emelkedésével a kamatláb még lejjebb leszállítható.

A városi zálogház létesítésével a város törzstőkéjének egy tekintélyes része a mostani 4% helyett 6%-kal lenne értékesíthető, szervezhető volna egy új és tisztességes hivatal és a zálogház összeköttetésbe hozható lenne a rendőrkapitányi hivattal, mely utóbbi körülménynek közbiztonsági viszonyainkra kiszámíthatatlan üdvös hatása lenne.

A városi zálogház létesítését úgy a város, mint a nép jól felfogott érdekei megkívánják. Azok, kiknek hatalmukban áll, létesítsék és ez által maradandó érdemeket szereznek magoknak.

FEILER MIHÁLY.

Politikai hírek.

— Az államháztartási kimutatások szerint Magyarország bevételai az 1886. év első negyedében 72,083,207 frt 06 krra (1885. év megfelelő idejében 1,508,485 frt 56 $\frac{1}{2}$ krral kevesebbre) a kiadások pedig 87,246,432 frt 89 $\frac{1}{2}$ krra (1885. év megfelelő idejében 2,284,259 frt 45 $\frac{1}{2}$ krral kevesebbre) ragtak; a végeredmény kedvezőbb a múlt évinél 3,925,279 frt 71 krral.

— Pauler Tivadar dr. halálával a főváros I-ső kerületének országgyűlési képviselői állása megürsülvén, a választók Fejérváry báró honvédelmi minisztert szándékoznak bizalmukkal megtisztelni, kinek — valamint Orczy Béla báró királyi személye körüli miniszternek jelenleg mandátuma nincs; mindketten a főrendiház tagjai.

— A német tőzsdé-adó behozatala óta m. évi októberben 973,166, novemberben 511,063, decemberben 570,554, 1886. januárban 614,043, februárban 682,479, márciusban 1,011,038, összesen 4,362,343 márkát, vagyis egy fél év alatt 2,500,000 frton felül jövedelmezett s így ez adó behozatala hazánkban is kívánatosnak látszik.

— A kiegyezésre vonatkozó törvényjavaslatok a képviselőház szerdai ülésén beterveztettek.

Az iparos tanulók oktatásának érdekében.

Felhívás hazai társadalmunk mindenrendű és rangú tisztelt közönségéhez.

„Az ipart kell pártolni” ez a jelszó! Ezt halljuk a törvényhozók házában, ezt emlik a választási program-beszédekben; ezt hangoztatja az egész társadalom, minden rend-, rang- és osztálykülönbség nélkül.

Egyetért tehát az egész ország abban, hogy az „ipart pártolni kell” s mert egyetért, egyszerűen hazafiai kötelezettségévé avatta fel a kérdést. Én ennél még egy lépéssel tovább megyek és tartózkodás nélkül kimondom, hogy hazai iparunk minden irányban való pártolása és fejlesztése nemzeti becsület-kérdés.

A módok, melyeket innen és onnan azok, kik magukat hivatottaknak érzik, ajánlanak, sokféle, különböző módon itt és ott nyilvánulnak is, ha mindjárt a nézeteltérések e téren sem hiányoznának. De egyben mindenki egyetért és ez az egy az: „hogy az iparüzés iránti érdeket ébreszteni, ezáltal egy életerős iparos osztályt teremteni és az ipari értelem fejlesztési elődázhatlan szükség és kötelesség, ha a világválságnal szembeállani és közgazdasági állapotainkon segíteni akarunk.”

És mégis e téren ez irányban a legkevesebb történik. Az iparüzésre a középszályból csak a bukkott gimnázisták és realisták határozzák el magukat, ezek is csak részben, sőt az iparos osztály egy nagy része tudást kíván nevelni gyermekéből, nem kérdeve, van-e, nincs-e hivatása? Nem tudunk, nem akarunk polgári osztályt teremteni, nevelni!

Az ipari értelem fejlesztése elé pedig az iparos-osztályunk túlnyomó része gátat vet. Kétszázalékos tanonc-iskola áll felügyelet alatt, tehát a gyakorlati tapasztalatok után beszélnek. Más osztálybeliek pedig csak igen szorítkozatosan s aránylag igen kevesen foglalkoznak e kérdéssel, holott, felfogásom szerint, az iparos ifjúság kellő tanításában közgazdasági viszonyaink fejlődésének egy nevezetes csirája rejlik.

Csak az állam tehát az, mely erkölcsileg mindent, anyagilag pedig annyit tett, mennyit különben is tülterhelte állami háztartásunk megenged, megtesz és a községek, melyeket a törvény kényszerít.

De ez nem elég. Az iparos tanulók iskolái mondhatjuk — még új intézmény. Az ifjúság, mely azt látogatja, legnagyobb részben gyenge anyag s a tanítói kar, mely közreműködik, egész erejét össze kell hogy szedje, hogy a tanításra határozott beti néhány óra után csak némi eredményt mutathasson fel. — És a tanítót nemcsak az gátolja, hogy a tanításra kevés az idő, hogy az anyag meglehetősen nyers, hanem gátolja nagy mértékben azon körülmény, mely szerint az iparos tanulók iskolái nincsenek kellőleg felszerelve.

A szűkre szabott tanítási idő megkívánná különösen a szemlélteti oktatást és másrészt az iparoktatás természetét megkövetelné, hogy a tanítást a legszükségesebb ipartanulmányi könyvtárral, a szakokba vágó ipar-szaklapokkal rendelkezzenek. Mert lehet az a tanító vagy tanár kitűnően vezetett egység, de nem foglalkozott soha ipari irodalommal.

Az pedig, hogy a tanítást vegyen magának tisztelet-díjjal ily könyveket és lapokat, követelni nem lehet; valamint reményleni sem lehet azt, hogy a községek szerezendik majd egykor be az említett felszerelések.

És van még egy sajnós körülmény. A legtöbb iparos tanuló ma még a legszegényebb sorsú szülők gyermeke, árva. — Nincs, ki neki könyvre, rajz- és iró-eszközökre egy fillért adjon: — a tanoncartató mesterek kilencven századrésze megtagadja ezt tőle, ki neki ingyen cselédjé azért a kevés gyakorlati képzésért, melyért ő egész testi erejével áldozik.

Kénytelenek tehát a könyveket és egyéb taneszközöket a községek beszerezni, mi csak nagy bajjal s vajmi felületesen történik s azt eredményezi, hogy a könyvek az év végéig az ifjútól elvetnek s rongyos, gyakran piszkosan a következőknek adnak: pedig ha a jól nevelt iparos tanuló a könyvet és egyéb jegyzetét magával vihetné az életbe, többet tanulna belőle érettségéig, mint az iskolában tanult.

Ezeket a bajokat tehát segíteni kell: segíteni pedig az egész társadalmunk, nem véve ki egy osztályt sem közös erővel, akarattal. És ha segít? Nem tesz egyebet, mint következetesen marad azon kijelentéséhez, hogy az „ipart pártolni kell”, mert az ipar-pártolás egyik leghatalmasabb eszközét az iparos ifjúság helyes oktatása képezi.

Társadalmunknál áldozatkészebbet a művelt világ

nem tud felmutatni. Mutatják ezt nagy nemzeti alkotásaink és tapasztaljuk ezt nap nap után.

Mivel pedig itt nincs szó oly összegekről, mely társadalmunk erejét túlhaladná, azért beleje helyezem teljes bizalmamat és reményemet. Füllereket fogunk kérni csak, alkalmas időben, melyek áldást fognak árasztani iparos ifjúságunkra és nevelni fogják a nemzet értelmi és anyagi tőkét.

Ezeknek szükségképen előrebocsátása után, mely tisztelettel és hazafiai bizalommal fordulok a társadalom minden osztálybeli tisztelt közönséghez: vegyék figyelmébe a — majdan e felhívás alapján a hivatott és érdekelt községek által megindítandó mozgalmat s adakozzanak! hogy minden iparos tanonc-iskolának a legszükségesebb anyaggyűjtőményt és ipari szakirodalmi termékeket beszerezhessek, esetleg a vizsgák alkalmával a kilépő tanulóknak könyveket ajándékozhassunk.

A tanestületek szövetkezve az ipartanodai bizottságokkal és iparhatóságokkal, melyek a mozgalmunk megadják a hivatalos jelleget, rendezzenek a vizsgák alkalmával, vagy más időben is ünnepélyeket, mulatságokat stb. és vonják be az egész társadalmat néhány fillérral a jövő iparos nemzedék érdekében.

Öt éven át minden évben 100—150 forintot összeszedve, beszerezhető lesz minden szükséglet anélkül, hogy ezt valaki érezné: s az iparos tanulók iskolái az országban megerősödnek, mert gondolni fog véle minden ember, ki fejlesztésükre fillérével támogat. Felébred a közérdekltség s tápot fog nyújtani egy következményében nagy horderével bíró intézménynek.

E felhívásra engemet nem hivatalos kötelességem, hanem azon egyszerű indított, mely áthatja egész lényemet, mely népszerűsége nem ártozik s ezért önzetlen.

Alapjában ismerem társadalmunk magas erényeit s apróbb gyengeségeit; — az elsőbe vetem reményem borgonyát, az utóbbiak nem mindig állandók s épen ezért nem veszedelmesek.

Hazafiai ösztinte tisztelettel

J. PÉTERFFY JÓZSEF,
miniszteri biztos.

— Az osztrák-magyar-román kereskedelmi és vámszerződés. A „Correspondance de Pesth” diplomáciai körökből értesül azon nehézségekről, melyeket Románia gördit a kereskedelmi és vámszerződés létrejötté elé.

Nemcsak a román sajtó képviselőinek nagyobb része, hanem sok, különben komoly-számba veendő román politikus gyakorolja évek óta rendszeresen az Ausztria-Magyarország elleni agitációt s oly annyira felforgatták minden okos diskussió alapelveit és előfeltételeit ama minden lehetőleg tisztességes és abszolút kvalifikálhatatlan alakban annyiszor ismételt hazugság által, hogy „Románia érdekei Ausztria-Magyarországnak áldoztatnak fel,” hogy a román közvélemény e kérdésben bizonyos fokig kiszámíthatatlanná lett.

Ugyanazon hazugságnak a talmi hazafiság lármájával hirdetést ismételve megtámadhatatlan és szent igazság benyomását gyakorolja a közönség egy részére, mely e kérdéshöz semmit sem akar érteni és a gondolkodás nélkül itélő többségre, mely a vámkérdést nem érti, hanem csak egyedül üdvözítő politikai jel-szavakat hisz.

Tagadhatatlan, hogy a román kormány ez által a szerződés-tárgyalásoknál tevékenysége szabadságát illetőleg a román állam valódi érdekeit nagyon károsító módon van befolyásolva. Bármennyire rendelkezék is Bratianu miniszterelnök a képviselőház és szenátus többsége felett, még is kérdéses, hogy elég erős lesz-e a tökéletesen tévútra vezetett és az értelmetlenség bojnyolult közvélemény árjának gátat vetni, vagy hogy jobbnak látja-e, miszerint Románia képviselőháza, melyben a nagy földbirtokosok és általában a földmívelő elemek uralkodnak tökéletesen, végre is saját karán okujon, ha a szerződést létre hozni nem sikerül. A siker eddig még egészen bizonytalan és a kilátás nem kedvező.

A „Correspondance de Pesth” idevonatkozólag már ez előtt is irt egynemely dolgokat, a mit a román lapok tudomásul vettek, megtámadván Ausztria-Magyarországot, hogy Magyarország e kérdésben csak is Ausztriára van tekintettel, mert az osztrák iparosok

a román fogyasztókban bevét veszítenének. A mi magyar állam saját érdekeit illeti, a szerződés nem sikerülte csak a román földbirtokosok, állattenyésztők és szeszgyártók kárára volna. A magyar földmívelés könnyebben megvédhetőnek a román verseny ellen s azon kereskedelmi haszon, melyet Ausztria elveszítene, semmi esetre sem akkora, mint ama óriási kár, mely Románát éri, ha termékeit nem adhatja el Ausztria-Magyarországon, hanem a tengerentúli szállítást folytán túlhalmozott angol és francia kikötőkben kénytelen mérközni amerikai és indiai gabonával.

A tárgyalások különben az osztrák-magyar és román meghatalmazottak között Bukarestben már megindultak.

A „Fünfkirchner Zeitung” Tekintetes Szerkesztőségéhez.

A „F. Z.” 34-ik számában „Hol van a városi zenekar?” (Wo ist die städtische Musikkapelle) címmel megjelent újdonságra az alóli igazgatóság kénytelen a tekintetes Szerkesztőségnek néhány felvilágosító megjegyzést tenni.

Mindenek előtt azonban az alóli igazgatóságának csodálkozását kell kifejeznie affőli, hogy a „Fünfkirchner Zeitung” tekintetes Szerkesztősége ezuttal, midőn t. i. teljesen önkényes és ingyenes zenei működésről van szó, a városi zenekar létezéséről tudomást venni jónak látta, holott (ezt megelőzőleg) utolsó előtti számában az újdonságok között azon szavakkal, hogy „a városunk állomásozó 52-ik gy. ezred az őszi hadgyakorlatokra Budapestre fog menni,” az országos dalünnepély rendezés bizottságát a fenyegető nagy szerencsétlenségére figyelmeztette — szükségesnek látta a pécsi városi zenekar létezéséről halgatni és hangsúlyozni, hogy a katonai zenekar (természetesen, mivel jó kereszt forog szóban) az országos dalünnepélyen pótolható talán lesz! — mintha a városi zenekar, mely az említett ünnepélyen épen hivatalos lesz Pécs hírnevét emelni, a valóságban nem is léteznék.

Hol itt a következetesség?!

Áttérve a dolog lényegére, az alóli igazgatóság megjegyzi a tekintetes Szerkesztőségnek, hogy a pécsi zenegyűlés eddig — jóllehet erre semmiféle tényleges kötelezettsége nem volt — a közönség mulatására husvét hétfőjén a Tettyén mindig díjtalanul játszotta a zenekart, mert a közönség részéről a pártolási zenekar fenntartására iránt eddig oly élénk volt, hogy a zenekar fennállhatása céljából nem volt kénytelen csekélyebb keresetekre tekintettel lenni! Az utolsó két év lefolyása alatt azonban a pártoló tagok járulékos-összege 3000 frtről 1500 frtra olvadt és az így előált hiányt — hogy a zenekar fenntartathassék — a lehető legszorgalmasabb keresettel kell fedezni, míg csak új pártoló tagok belépésével nem biztosítatik a zenekar létele, mely most már a legutóbbi tél rossz színházi keresete, a jövő szimfóniá kiállításán levő szünetelése és a közönség részvétlensége következtében nagy veszedelembe fog. Ha majd e gondolat létesített és bajjal fenntartott alkotás — a közönség részvétlensége következtében — összeomlik, akkor lesz helyén való dolog, ha a tekintetes Szerkesztőség kérdezi: Hol a városi zenekar? miért engedték a soha nem pótolható zenekart bukni? ez idő szerint azonban a kérdés oly módon, a hogyan tételt, épenegyel nem volt jogosult, mert a zenekar léte fenntartásáért küzd és ingyenes zenével nem lehet kényeret keresni! Sokkal idősebb lett volna, ha a tekintetes Szerkesztőség az alkalommal, midőn a városi zenekar hanyatlása — még fennállása idejében — már oly érzékeny volt, a t. c. közönséget ez oly kitűnő zenekar lehetőleg leggyorsabban bekövetkezendő teljes elvesztésére figyelmeztette volna és a t. c. közönségnek szívére beszélt volna, hogy a zenegyűlésbe való számos belépéssel a felozlás után soha többé össze nem hozható zenekar további létezését biztosítsák, mely esetben az ismét képes lesz nemcsak husvét hétfőjén a Tettyén, hanem más alkalmakkor is díjtalanul zenélni a közönségnek.

Végül az alóli igazgatóság a tekintetes Szerkesztőségnek megemlíti, hogy a Tettyén levő vendéglős, ki husvét hétfőjén bizonyára igen jó üzletet csinált, a zenekar igazgatóságától felszólítottatott, hogy a d. u. 3 óratól 7 óráig tartandó

jobban mint atyám! Az ő szerelme erős, rettenthetetlen, hatalmas. Tud fölemelni és sújtani! Oh! nagy Isten, miért adtad e rövid életet, melynek minden perce egy hosszú kárhozat, — miért az agynak a magasztos gondolatot, ha el kell bukni a gyakorlati köznapiaság fölött, — miért az életnek költészetet, ha virágait letarolja az anyag, — miért a szívnek az isteni érzést, ha az emberek földiek, — miért a léleknek az eszményt, ha azt szeretni bűn, — miért a kebelnek a sóhajt, ha annak el kell némulnia az ajkakon, — miért a vállakra a teher, ha sulya alatt összerokadunk?! — Oh! e talány kétségbejítő! — Szerelme! Te édes fájdalom, te mennyei pokol, te üdvözítő kárhozat, te magasztos rög, te setét nap, te lombtalan nyár és zöldelő tél, — ha az érzelmei ily kiáltó ellentétet raktad le szivembe, miért fosztád meg lelkeket a gondolatától, hogy az egyensúlyt ily tátonógó örvény fölött megtarthatom?! Nyílj meg általam föld és tessék el szenvedésemmel! Oh! Károly! miért ismertelek meg, — miért tanítál meg szeretni, ha ily kínos a lemondás?! Sejtéd-e szenvedésemet! A szellő elvizi-e hozzád sóhajtásomat! Oh! fogsz-e reám nehezíteni atyám miatt és az atya bűnéért meg kell-e majd lakolni a gyermeknek is?! Hoinap hajnalban már távozik, — csak pár órája van még hátra, vajjon nem fogja-e átkozni a pillanatot, melyben megismert, nem fog-e gyűlölettel elfordulni a rém való visszemlékezéséről, nem fogja-e nevémet utálattal bordan ajakán és megvetéssel gondolni kislélküségemre?! Vagy tán a kétségbeesés poklával szivében vesz bucsút városunk falától és megy az útközben, keresni a halált, hogy csakugyan a hazáért és értem halljon meg és veret atyámnak arcába vázja?! Ártatlanságának borzasztó bizonyossága lenne ez! Nem! ezt nem szabad megengednem, ezt meg fogom akadályozni! Tagadhatom-e, hogy szeretem, elámulhatom-e a szívet, melynek minden dobbanása az övé? Csak egy „szeretlek” szót sugok fülébe és ő kengesz telodik, meghöcséjt, mint idővel atyám is, mert sze-

relmünk nagysága előtt el kell némulnia az atyai akaratnak; a jogot le nem győzheti a nyers erő, az érzelmeinek csak a sir szab határt! A női szív szerelmű van hivatala, az én szerelmem erény és én imádom ezen erényt, ha még oly fájdalommal is! Oh! mond atyám, miért tisztál el magadtól, miért vagy ily kegyetlen hozzánk, mi volt bűnünk, hogy kettőnk szívet zuzod össze?!

Júlia mélyen elgondolkodott. Mintha a fájdalom lezárta volna selyempilláit! Talán alszik, talán álmaiban Károlyról suttog egy boldog jövőről, félve, remény nélkül?! A leleknek kínos küzdelme volt ez! A gyermeki szeretet, az engedelmisség és a Károly iránti szerelme volt egy szíve zárva egymás ellen. Miut az összeláncolt vívők, törrel kezükben. A láncokat csak a halál oldhatja föl.

Júlia hirtelen fölkel, mint aki gyorsan határoz: Iróasztalához ül és irt. Később esengett. A lepecsételt levelet átnyújt szobalányának és megparancsolta neki, hogy sietve távozzék. Azt már nem tudta mondani neki, hogy néma legyen. A cseléd távozott. Júlia föl-alá sétált szobájában. Majd tettere gondolva mélyen elpirult.

Szent Isten! mit tettem? Érzem, hogy közel vagyok az örüléshez!

Nem! nem fogom beavallani, hogy szeretem, ha e halgatás életembe kerülne is. Hisz akkor ismét atyám ellen vétérek. Csak bocsánatot kérek tőle atyám heveségéért, ez talán kevésbé leszen illetlen és ezzel mindhármunknak tartozom.

Júlia két örvény felett lebegett és az egyikbe okvetlenül bele kellett zuhannia. Érezte ő ezt, azért tapusított annyi határozatlanságot cselekményeiben. Ha Károlyról nem mond le, akkor atyja haragját vonja magára. És e gondolat még most is elviselhetetlenek tűnt fölötté. Ő megszokta atyjának nyájas arcát, tudta, hogy ezen arc csak reá mosolyg. Engedetlenségével csak atyját szomorítaná és ennek bánnatos arca néma szomorúságként üldözne egész

életén keresztül. Károlyt meg oly hévvel szerette, hogy így megsérte, ily elkésereedett szívvél nem volt képes távozni engedni őt. Ssóval: szeretett két lényt önzetlenül, melegen és ez volt bűne, ez ölte meg szívvilágát. Szeretett volna megmenekülni e helyzetből; kapkodott, mint a vízbefutó a szalmazsál után, de hiába. Mintha megzavarodott volna emléje. Levelben hívta meg Károlyt, hogy bevaljaj szerelmét, majd meg kétségbeesik e gondolatnál és határozatának más irányt ad. Annnyira elszibadt beteg szíve a kínzó fájdalom alatt, hogy tulajdonképp már alig tudott érezni. Közönyösen nézett a következmények elé, mint aki számot vetett magával.

Kévsz idő múlva határozott katonás lépésektől visszhangzott a boltozatos folyosó. E léptek nyílt jellemre vallottak. Júlia bágyadon hanyatlott székébe. Haivány volt, mintha a lélek ellebelet volna ajkáról. Az ajtó Károlyt látjuk belépni. Júlia mozdulatlanul maradt, a földulda-nak legkisebb jelét sem adta. Károly kezét csókolta. Júlia még csak helyet sem jelölt neki.

Kettős bocsánatot kérek öntől — mondá ijesztő nyugalommal. Bocsásson meg, hogy ide ferasztam és bocsásson meg atyámnak. Ő valóban heveskedett.

E halvány arcotól Károly megijedt. Ugy nézett ki Júlia, mint akit a sárból vettek ki. Károly térdeire ereszkedett, mint egy istenasszony előtt. A hölgy szemében megszórt dolog a köny; de midőn egy ferfiuak, katonának szemében látjuk azt csillogni, valóban megható! Mily mélynek kell azon fájdalomnak lenni, mely egy harcú szemébe könyt sájt?! Júlia nem láthatta Károly szemében e gyönyöket, — ő eszméletlenül feküdt székében.

Károly reszkélt, a megindulás és részvét, a szerelme és kétely hangján inkább nyögdecselt, mint beszélt; — bölcsődana volt az, az alvó gyermek fölött, — a bárának és szeretőnek ébresztő halk zokogása a szendergő beteg fölött! — Ébredj Júlia — mondá — ébredj e rémes álomból! Itt vagyok labaid

előtt, eilesem szíved emelkedését s a fájdalmas mo-solyt, mely ajakad szeli, szemednek megtört sugarát és a sóhajt, mely kebledből fakad! Itt örökdom kínos álmaid fölött és hideg kezidebe a csók melegét hehelem! Oh! megérted-e lelkemnek panaszát és érzed-e fájó szerelmem hevénél a létnek csak egy érverését is?! Ugy-e nem tart álmod örökké, a leleknek el-szibbadása ez csak?! Ébredj! ébredj Júlia! itrózatos volna így elhagyni téged.

Júlia mozdulatlan maradt, halavány volt, mint a lehalló kaméla-szirom, ajkát bágyadt pir szegélyé, keble, melyen pongyolán hulltak le gazdag fekete fürtei, csak lassan emelkedett, szempillái mintha le-ragadtak volna, parányi kezeikéi hanyagul pihentek ölében.

Az óra 3-at ütött. Károlyt hideg borzadály futá végig. Az óra távozásra intette őt. Katona volt s ennek a haza az első! Az órának minden utesével szívében mintha egy-egy életér pattant volna el. Nem habozott sokáig. Még egyszer megcsókolta Júlia kezéit és meghalni vágyott, midőn e kezektől meg kellett valnia! Miután Júliát nem sikerült életre ébreszteni, fölkelte depló helyzetéből és erősen megrántotta a csengetyű zsinórát. A belépő szobalányának szigoruan meghagyta, hogy mindent kövessen el urnoje föl-ébresztésére, míg ő maga orvost fog küldeni.

Károly bár fájdalommal szívében, de mégis azon boldogító tudattal távozott, hogy Júliától szerettek.

Az erős léptek zajára és a sarkantyú csörgő-sére figyelmelett lett a gróf. Pokoli gyanu ébredt lelkében. Tört rántott és épen azon pillanatban lépett ki a folyosóra, midőn annak ajtaját Károly maga után betette. A gróf meglátta őt. Mint egy bősült fené-vad, örült dühvel rohant leánya szobájába, kit a hű cseléd ilatszerekkel mosdatott. A tisztnek távozásá s leányának szerinte ezen gyanus állapota, fölzagott szenvedéle ezen pillanatában a legborzasztóbbat sejteté a gróffal.

zenéért fizessen 10 frtot, (mely összegből az állványok és zenészek szállítására 3 frt és a zenészek számára 1-1 pohár söröt 2 frt esett volna); ez ajánlat azonban a vendéglős által visszautasított; ezen kívül a zenegyűlésnek — az ingyenes zenét nem számítva — még 5 frt költsége lett volna, míg a Steiner-féle malomban nem 5 frt, (mint azt a tekintetes Szerkesztőség megjegyzi kegyeskedett), hanem 15 frt vétetett be tisztán, mely bevétel az egyleti pénztár részéről, melyben a zenészeknek május 1-én esedékes fizetéseire még nincs fődízet, mindenesetre tekintetbe veendő.

Tisztelettel: A pécsi városi zenegyűlet IGAZGATÓSÁGA.

— Megyei közgyűlés. Baranyavármegye f. hó 10-ikén d. e. 10 órakor tartandó évnegyedes rendes közgyűlésének tárgysorozata:

I. Évnegyedes jelentések és kormányrendeletek. 1) Alispáni évnegyedes jelentés. 2) A megürlt alügyési állás betöltése. 3-5) Belügyminiszterium rendelete a megyei nyugdíjszabályzat jóváhagyása, a megyei pénztárban kezelt alapok évenkénti számadásai, az új hivatalos helyiségek felszerelése és ennek kapcsán 6) Alispán jelentése a székház kibővítése körül felmerült több kiadások fedezése tárgyában. 7-8) Belügyminiszterium rendelete az ingatlan áravagyion tűzkár elleni biztosításáról alkotott szabályrendelet, a N.-Harsányi községi panaszolt számadások, 9) Közmunka miniszterium rendelete, a közmunkaügyi és a törvényhatósági utak kezelésére nézve alkotandó szabályrendelet, 10) Földmívelési miniszterium rendelete az engedélyhez kötött iparok gyakorlása iránt a megye által, a zabbarusokadósról, a foglalkozást követítő üzletről, a kéményseprőiről és bérkocsi-iparosokról alkotott szabályrendeletek jóváhagyása, 11) Közmunka és közlekedési miniszterium rendelete, a „Béda Tígen-csin” partbiztosítási munkálatok folytatásának el nem rendelése, azonban az eddig teljesített munkáknak jó karban való tartása iránt teendő intézkedések, 12) Belügyminiszterium rendelete Bicsérd község Kis-Bicsérd nevű részének önálló kisközséggé leendő alakulása tárgyában.

II. Allandó választmány jelentései. 13) A helyhatáriszabályok korcsmai zárorokról alkotott szabályrendeletek, 14) A megyei közmunkaügyi alispáni f. évi költségvetéséről, 15) A megyei közmunkaügyi alispáni f. évi számadása, 16-17) A megyei mértékhatározás alapja a nemesi pénztár 1885. évi számadásai, 18) Bicsérd község tulajdonát képező és a megye zárgondnoksága alá helyezett erdő jövedelméről 1881-1883. évekre terjedő számadás, 19) Eugenfalva község által, a Dráva folyam jegének osszetörölésére okozta vízáradás következtében volteltételek és házaikban szenvedett tetemes károk helyreállítása céljából országos közmunka tartozásának 10 évre leendő elengedése iránt beadott folyamodvány, 20) A kir. közgyűlésről szóló törvény módosítása és kiegészítése iránt 1887. évi VII. t. c. életbe léptetése folytán a hagyaték ügyeknek méréseltek költség mellett való gyors elintézése céljából a megye területén létező kir. közgyűlések számára szükségesnek tartott szaporítása iránt felsőbb helyre teendő felterjesztés, 21-22) Bertalan János bodonyi és Haid János k.-nyaradi tanító nyugdíj iránti kérvénye, 23-24) Deák György M.-Egry község bírájának 1883-5. évi augusztus végéig terjedő számadása és Maiss 1880-4-g vezetett bírói számadásai szerint kint levő actív követelések megállapítása végett megtartott helyszíni vizsgálat tárgyában. 25-27) Kisfalud község tulajdonát képező italmérségi jog gyakorolhatása céljából vett ingatlan és az italmérségi jog beheredása iránt kötött szerződések, Németi községnek bírói arverési ingatlan vétele ügyében az arverési jegyzőkönyv, Óbánya község által az italmérségi regálego megvétele iránt kötött szerződés jóváhagyása tárgyában. 28) Reder J. dályoki lakosnak Dályok község által községi törzsvagyont képező 1500 frt hovatartás iránt hozott határozat elleni fellebbezése, 29) Oroszló, Sásd, Varga, Vázsonk, Kis-Hajmas, Egerszeg, Hórnyék, Belye, Eugenfalva, Kopács, Bezecsk, Rad, Adarjás, Gilvánfa 1884. évi, Okorág, Sz. Diene, Cz.Bogad, Uj-Mindszent, Abaliget, Baán, Hetvehely, Husztót, Karacodfa, Kovácsa, Okorvölgy, Orfú, Rakos, Szakal, Szt.-Katalin, Tekerés, Hernáda, Ózd, M.-Meccsa, Kiszaszonyfa, Cs.-Mindszent, Sz.-Lőrincz, Szt.-Iván, Szt.-Gál, Kacsóta, Izsép, Kis-Köszeg 1885. évi, Tésenfa, 1883. évi, Sumony 1884-5. évi, Geresd, Fazekas-Boda, Vásáros-Dombó 1880-4. évi, Gerényes, Meződ-

To-más 1878-84. évi. Szt.-stván 1878-85. évi, Hidas, Kis-Dárda, Dárda, Keskend, Laskafalu, 1881-4. évi, Piski 1882-3. évi, Virágos 1881. évi, Hegy-Szent-Márton 1881-3. évi átvezetett községi számadásai tárgyában.

III. Tiszti jelentések. 30-31) Alispán jelentése a szarvasmarha és sertésenyvesztés emelése érdekében a megye által alkotott szabályrendeleteknek a belügyminiszterium által tett és a helyhatáriszabályban levő kótat fenntartásához évente szükséges fedanyag beszerzésének 3 évre leendő biztosítása céljából hozott közgyűlési határozatnak a közmunka és közlekedési miniszterium által tett jóváhagyása és ennek alapján tett intézkedése tárgyában. 32) Siklósi szolgabíró jelentése a siklósi kerületben megyei bizottsági taggá megválasztott Kossa Desző által beadott nyilatkozat, 33) Alispán jelentése a siklósi és pelléri megyei területeknek a szegzárdi selyem-tenyészési miniszteri meghatalmazott felkérése folytán operácsemetek nevelésére leendő átengedése, 34) Helyhatáriszabályok jogszabályok a magocsi megyei épületnek újabb 3 évre történet beheredése, 35) Pécsvárad járási szolgabíró jelentése Hidas község által az ismétli iskolai tanítás javadalmazásának megállapítása iránt hozott községi határozat, 36) Alispán jelentése Iba község árvtartásának felmerült hiányának a tartalék-alapból leendő fedezése, 37-38) Baranyavári járási szolgabíró jelentése a belyei uroalom és Darázs, valamint Szt.-István község között a községi pótdóra vonatkozólag kötött szerződés jóváhagyása tárgyában. 39-41) Siklósi járási szolgabíró jelentése Kistófalva községi szülészeti járandóságának jóváhagyása, a korcsmai zárorokról alkotott községi szabályrendeletek és Kássád község és a dárda uroalom között az italmérségi jog megváltása iránt kötött szerződés és ebből kifolyólag 3000 frt kölcsön felvételének jóváhagyása tárgyában.

IV. Törvényhatóságok levelezései. 42) Zemplén vármegye megkereső levele a törvényhatóságok rendezésére vonatkozó törvényjavaslatt, 43) Somogyvármegye átirata az 1874-ik évi XII. t. c. utalvány által 1875. évben megállapított marhahatár által hálózatában történt módosításokról, 44) Nográdmegye megkereső levele a kihágások folytán befolyó lirságpénzek hovatartása, 45) Torontálmegye megkereső levele a hertelendfalvi református templom építési költségeire eszkelendő gyűjtés tárgyában.

V. Folyamodványok. 46) A belyei főhercegi uroalom folyamodványa a kis-dárdai part-erősítési munkálatokra általa előterjesztett költségösszegnek a közmunka alapolból leendő visszatérítése, (27) Néhaj Kovács Alajos volt m. tiszti alügyez özvegyének kérvénye, férje utáni balázosi negyed kiadása iránt, 48) Verzei szolgabíró nyelvetterjesztő egyesület megkereső levele az egyet pártolása, 49) Torontál megyei magyar nyelv terjesztő és közművelődési egyesület megkereső levele az egyet támogatása iránt.

Hírek.

Királyi vendégek. Erzsébet királyné Gizella és Mária-Waléria főhercegnőkkel, kik mult hé. kedje óta Budapesten időznek, Magyarországra való utójában meglátogatták Pozsonyban Rény János nagyprepostot. E nevezetes esemény a nagyprepost palota homlokzatán marvány-elektákba fogja megörökíteni. Ugyez alkalommal Mária-Waléria a nagyhercegnő, ki a főhercegnőnek nevelője volt, ezüstből vert domo rimivü arképet ajándékozott.

Eljegyzés. Nikolaus Béla dr. jogi tanulmányait városunkban végző, eljegyezte Miller Luiza kasszonyt, özvegy Miller Luiza asszony anyját. Fenyves esküvő ment végbe f. hó 6-ikán d. u. Terehegyen. Ekkor vezette oltárhoz Weigl József baranyasellyei kereskedő Kovács Flóra kasszonyt, Kovács Anta ref. esperes anyját. Az esketési szertartást a sz. Károly református püspök végezte. Az ünnepély fenyves nagyban emelte azon körülmény, hogy azon Perczel Miklós főispán, Jeszenszky Ferenc alispán, Binffay Simon, Nádosz Kálmán s megvők több kitünősége is részt vett.

Érdekes kiküldetés. A Románia felé köldő vám és kereskedelmi szerződésről összefoglaló határozatokról tárgyalásokhoz a földmívelés, ipar- és kereskedelmi miniszterium részéről Lipnay István min. tanácsos és J. M. N. t. k. y. Jenő, megvők volt jegyzője ugyanazon miniszterium általa a lőnek kiküldve, s mint értesülünk, már a napo bana is utaztak az osztrák hason jellegű kiküldöttekkel együtt Románia fővárosá Bu arestbe.

A katonaság köréből. Nagy-lónai és vásárosnaményi Lónya y Albert 7-ik huszárezredbeli 2-ik osztályú százados első osztályú századosa, Seyffl Ferenc és Klingenspor Guidó ugyan ezen ezredbeli főhadnagyk pedig második osztályú századosok léptettek elő. — Lösch István hadnagy a 16-ik számú huszárezredben főhadnaggyá léptetett elő.

Esküvő. Mult hó 29-ikén d. e. 11 órakor vezette oltárhoz Mohácson Némét Lipot országgyűlési képviselő Rüll Riza kasszonyt. Az esketési szertartást, melyen nagyszámú közönség jelelt meg, Kovács Evics Marin zárdai püspök végezte. — Kedden d. u. 5 órakor vezette oltárhoz Zombory Géza velni gazdaszít Kerek Matild kasszonyt, Kerek Sándor turonyi református lelkész leányát. Nyoszonyi lányok voltak: Ambrus Etelka, Beregszászy Éma, Fözö Lóri és két testvére; vőfélyek voltak: Kelenesényi Zádor, Igmándy Ferenc, Carny Ferenc, Trimmer Alajos és Olasz Gábor. Násznapok voltak: Hegedüs Imre és Iványos Sámuel, Aszanyak; Hegedüs Imréné és Iványos Sámuelné. Az esketési szertartást Szász Károly református püspök végezte, rendkívül díszes közönség előtt. A szertartást nagy kónt. követte; a vendégek között feles számmal voltak az egyháziak, kik püspökök tiszteletére megjelenev emeltek az ünnepély fényét. A lakoma alkalmával nagy-tiszteletű Kerek Sándor, az öröm-apa, tekintélyes összeget gyűjtött a „Dunánúli közművelődési egyesület” javára. — A tánc késő reggelig tartott.

Az egyházmegyékről. Kovács János bolcsellépbános, d.-földvári ker. esperes ez utóbbi listéről lemondván, helyébe Spiesz János paksi plébános és volt pécs-kerületi esperes nevezeteti ki. — Erdélyi János herceg-szőlősi plébános dárdai kerületi esperessé, Alagics János banyi segédlelkész lucsi plébánossá nevezetett ki. — Szalay Alajos kápián Szentöröl Regőre, Hirling Antal Gáboról Bükösdre, Nagy János Bükösdről Göbérre, Varga Manó Babarcszól Szegszárdra, Berencz János Felső-Mindszentől Babarcszra helyeztetek át. Elajándékozott. Szegfű Mihály orzori esperes-plébános és címzetes kanonok a hit-

közsébeli r.k. iskola 5-ik és 6-ik osztálya felállításának költségeire 500 frtra menő párber-követelését; az egyházak adományozta, mely áldozatért a vallás és közoktatásügyi miniszter köszönetét nyilvánította. Munkács. De Rivo József, néhai Baththyáuy Fülöp herceg nyugalmozott tisztartója meghalt f. hó 1-én, 31-ik évében. — Miks Jenő pénzügyőri felügyelő meghalt mult hó 30-ikán, 24-ik évében. — Wollner Adolf meghalt m. hó 19-ikén, 78-ik évében. — Lucz János magánz. április 30-án meghalt 78-ik évében. — Bieber József mult hó 30-án 41-ik évében elhunyt.

Az egyházmegye szolgálatában. Brüstle József olaszai plebanos f. hó 1-én tartotta meg plebanoskodásának 25-ik évfordulóját, nagyszámú tisztelői és barátai körében, kiknek jókívánatai az emlékeztetés napon bizonyára nem hiábu hangzóttak el.

Ürügény. Dobosinára. Mint értesülünk, a m. k. államvadász városi mezejő-irodája által f. év május hó 22-én — a fume kiránduláshoz hasonló módon — társas kirándulás fog különvontat Dobosinára, az ottani világhíra jégbarlang meglátogatása végett rendeztetni, melyhez rendkívül mérsékelt árú, az egész kirándulással egybekötött kiadásukat magában foglaló, menettérkép, fogak kiadatni. — Bővebb értesítést emeltek iródban nyerhetők, hol előjegyzések már elfogadottak. — Az árak a legközelebbi napokban közzé tétetnek.

Közönségi pályázat. A duna-szekesői és somberek-i korvosi állások a csak nem-erő megválasztott okosok lemondása következtében újból megüresedve, az első helyen f. hó 24-én, Sombereken pedig f. hó 31-ikén fog a választás megejtetni.

Értesítés. Wozsenilek József I. osztályú mérnök és Billei László műszaki díjnok, a pécsi kátszéri mérési hivatalból áthelyeztetettek az első Pozsonyba, az utóbbi pedig Vácra.

Csurgón. Csurgón, mely közönségünk előtt már előnyösen ismeretes, mulattatja május 1-je óta városunk lakosságát. A tágas cirkusz igen cél szerűen a kívánalmának megfelelően épült, a társulat kitünő tagokból áll, a lovak szepek és jól idomítottak, a mutatvány változatosak és érdekesek, nem csoda tehát, hogy a közönség — jóllehet az időjárás az egész hét folyamán igen kedvezőtlen volt — mégis szép számmal keresi fel a cirkuszt. Hat még ha majd a nap kisüt!

Utazás. A sásói ez idei első országos vásár f. hó 3-ikán folyt le, igen slány eredménnyel, mi részint az ugyanazon idően más helyen tartott vásároknak, részint pedig a feletele kedvezőtlen időjárásnak tulajdonítható. Megemlítendő, hogy egy lőkepec a vásáron hármas lőkepec akart forgalomba hozni, de észre véve, úgy szemmel tartják, idejkorán megugrott.

A beszős egyházmegye, mint a „Somogy” írja, a mult héten tartotta tavaszi közgyűlését Kaposvártól Körmeny Sándor esperes egyházi és Sárközy Dénes világi elnökök elnöklése alatt. Mindenekelőtt Körmeny Sándor esperes olvasta fel jelentést a kiküldöttekről és a végzett ügyekről: hogyan fordult öke a horvátországi bán? hogyan alakult meg a fumei, kácsi missió egyházak? mely helyzetben vannak a slavoniai bitorosok? hogy áll a csurgói főgimnázium államségely ügye? stb. stb. A jelentés végül megemlékezett még az esperes a meghaltakról, a többek közt Cseke Mihály gyöngyösmélti brikosokról, ki 8-10 ezer forint hagyott a csurgói főgimnáziumra. E gyűlésben kimondották, hogy az ösi közgyűlés Csurgón tartatik meg. Ezután a folyó ügyek tárgyalották, mi az egész héten át tartott.

Utazás. Csurgón a főhercegi uroalmi bírók és a batina határ hosszban való tovább építése ügyében, mint a „Mohács és Vidéke” írja, immar kedvező fordulat állott be. Az ügy állása a következő: Károly Kálmán országgyűlési képviselő mint miniszteri kiküldött meghívására mult év március hó 0-ik napján tartott értekezleten a főhercegi belyei uroalmi jegyzőkönyvet kijelentette, hogy: tekintettel az ügy sürgőségére, hajlandó a visszalevő töltési és szolgalmatokat a taracska kincstári uroalom által a maga részéről kifogásolt hozzájárulás kteleve és arány kérdésének végleges eldöndése előtt is fogana be venni, ha a miniszterium kimondja, hogy az általa ekként előterjesztett költségek és a munka betevéséről számitandó 5% kamatok a taracska uradalom által a batóságilag később megállapítandó árnyban neki megtérítetnek fognak. A közmunka- és közlekedési miniszteriumtól ezen ügyben a napokban érkezett meg a miniszteri biztoshoz a határozat, mely szerint az említett értekezleten felvett jegyzőkönyv, illetve az abban foglalt kijelentések jóváhagyandó indomással vétetnek, illetve elfogadandó és főhercegi belyei uradalomnak jogosultsága kimondott arra nézve, hogy az általa teljesítendő munkálatok költségeinek megteremtését a vízjogi törvény 43. §-a értelmében az illetékes hatóság által megállapítandó árnyban követelhesse. A főhercegi uradalom határozat tudomásul vévén, értesítette a miniszteri bizost, hogy a töltési munkálatokat meg ezen év folyamán elkészíteti, Duna-Szekesői községe pedig utasította, hogy az általa már elkészített, de nem egészen terv szerű töltést megfelelően szélesítse és emelje. Így tehát most már alapos a remény, hogy a veendő munka még hánnyo része még az idén ki fogván vértetni: a moacsi sziget a Duna árjai ellen véjese véve leendő.

Utazás. Május 1-je óta minden inkább, csak nem kedvező. Szombaton és vasárnap áldott eső volt, vasárnap éjjel azonban erős északi szél közöndtött be, mely egyházzal an esütőrtök delutánig tartott, laggyal lenyeve, mely azonban városunk vidékén és járasunkban nem köszöntött be. Csütörtökön egész nap percekig tartó közőkben hó és dara esett, úgy, hogy a Meccsa ormai itt-ott hótló fehéreltek, estelel erős eső lámadt, mely egész éjjel tartott; pénteken d. u. esővel, darával, hóval vegyest jeg esett, mely azonban — eddigi tudomásunk szerint — nagyobb kárt nem tett.

Utazás. A somberek-i anya-egyházhoz tartozó rác-görögnyói kántortanítói állomásra f. hó 2-ikán, a magyar-széki anyaegyházhoz tartozó mánta kántortanítói állásra f. hó 24-ikéig és az u. e. egyházhoz tartozó pölöskei kántortanítói állásra f. hó 26-ikáig pályázat hirdettetett.

Utazás. Német-Bólyban, mint levelezőnk írja, a kororvoson kívül, ki egyttal uradalmi orvos is, egy második orvos letelepedése égetően szükségeltetnek, mert Raucher és Weismayer orvosok elhárta özsa óta ana vdek közegészfgyi szükségletei nem rós esülhetnek teljes kielégítésben.

Utazás. A pusztított mult csütörtökön d. u. Bogdánban, mely úgy keletkezett, hogy a Lázitsz 30 db rókások pajtája belőlől kigyuladt s a tűz az óriási szélviharban az utca másik felére is elharapóz-

ván, 11 gazdának minden melléképülete, összesen 29 kisebb-nagyobb épület, közte a tanító istállója is leégett. A bogdásai és közel-vidéki polgárság erélyes működésének sikerült a falut a teljes leégéstől megmenteni.

Julienm. A főgimnáziumi önképző kör 25-ik évi fennállásának ünnepélye sokáig emlékezetes napja marad városunknak. A tornacsarnok izélesen díszített helyisége szerdán d. u. 4 órára szünlőtig megtelt a meghívott közönséggel, kik közt ott láttuk Perczel Miklós főispánt, Jeszenszky Ferencz alispánt, Fesztli, Laubhainer és Zsínko kanonokokat, Paxy tábornokot, Mészáros Nándor tankerületi főigazgatót, Hammer Károly pénzügyigazgatót, Binffay Simon kir. tanácsost, Bischoff alezredet, Salamon József tanfelügyelőt, Lechner Gyula rendőrkapitányt, Fekete Mihály városi tiszti ügyezst, Gebauer Izor igazgatót, a zirci tanári kart s városunk polgárságának színjárvát, köztök feltünő nagy számban képviseltetve a díszes hölgyközörsöt. A 14 pontból álló műsorozat legkiválóbb részét képezte Verbczy István tanár urnak, a kör vezetőjének megnyitó beszéde s általában az ünnepély folyamán több ízben tett felszólalásai, melyek egy választékos nyelvezetűekkel, mint szónoki szépségeikkel és a szabatos előadással a hallgatóságra nagy hatást tettek. — A Hymnus, Viszontlátás, Cserkeszadal, Viharban, Tariczky VI. népdalíratra és a Szózat énekrészletet a főgimnáziumi dalkör adta elő, nagyobb igyekezettel, mint szerencsével. Szavalták: Meiszner Imre „Pókiné”-t, Cserta Elemér „Egy szerencsétlen flótás”-t, Galóvics Gyözö „A király esküjé”-t és Schmidt Antal Tóth Kálmán „Szomorú füzét”-t, ez utóbbi a legkiválóbb hatással. Az önképző kör rövid története Taizs Károly által felolvasatván, melyből megemlítjük, hogy a kör 1861-ben alakult Kajdy Imre vezetése alatt, ki után 1866-ban Veraöczy István követte, mely évben a körből a növendék-papság kilépett s hogy a kör fennállása alatt a tagok által eszközöltetett 111 felolvasás, 79 értekezés, 1200 szavalás, elfogadásra iteltetett 1100 dolgozat s 1500 frt értékű pályadíj osztogat ki. Az ünnepély folyamán több üdvözlő irat érkezett, köztök Wargha Alajos mohácsi ügyvédől, ki pályadíjúl egy 20 frkos aranyat küldött, a kör alapítója és volt tagjai pedig egy jubileumi alapítvány”-ra, melynek kamatai pályadíjúl tűzessenek ki, 189 frtot gyűjtöttek, mely összeg egy magát megnevezni nem akaró 5 frtnyi adományával 194 frtra emelkedett. — Ezután kiosztatták a pályadíjak, miről részletesen jövő számunkban fogunk megemlékezni. — Rupp Lajos, a kör alelnöke elmondván bucsú-beszédét, az ifjúság nevében Verbczy István tanárnak, szeretett vezetőjünknek díszes művét s értékes ezüst szerszort nyújtott át, mit az meghatottan köszönet meg. A Szózat elnéklése előtt felkelt Perczel Miklós főispán s lelkes, emelkedett szellemű rövid beszédet intézett a közönséghez, megemlítve abban, hogy főgimnáziumunk önképző köre mily szépen megfelelt feladatának s hogy mily siralmas állapotban volt a magyarországi ügye ezeltől 50, sőt 30 évvel is Budapesten és Pécsen, hol a magyar nyelvű beszéket ujjaink lehetett megszámolni. Szavára köte a tanuló ifjúságnak — öket fiaul szóló va: ne feledjék soha, miszerint csak akkor lesznek hasznos polgárok, ha az iskolai tanulmányokon kívül önszorgalmukból az életben szükséges ismereteket megszerzik és hogy a tudatlanságból babona, nyomor és szolgaság, a tudományból pedig a szabadság árad a nemzetekre. Végül közönséget mondott a zirci nagyerdemű rendjének, kiknek ápolása alatt a jubláló intézet alakult s nevezkedett, különösen pedig Verbczy Istvánnak, kinek szelleme áthatotta tanítványait, szépre, jóra és igazra buzdítván öket. — A szózat elnéklése után véget ért a szép ünnepély, mely gimnáziumunk történetének egy szép lapját fogja képezni.

Jó az elővigyázat. Brunner János szederkényi molnár búsvét vasárnapjánk estején, mindön barátai látogatásából a falun kívül eső malmához visszatért volna, utközben 3 ember által orvul megtámadott; szerencsére azonban forgó pisztolya nála volt, melyet magavédelmére előlévén, a támadók annak láttára megfutamodtak.

Kirabol színház. Peto mexikói város színházát épen mindön a közönség javában élvezte az előadott szindarabot, a jukatani rabló négeret megtámadták s nem elégeve meg, hogy a közönséget teljesen kirabolják, egy színesznót es 2 kardaloknót is magukkal vittek, kiket azután néhány nap múlva 300 dollár váltásdíjért visszabocsátottak övéikhez.

Ez is részvénytulánítás. A baréki (Slavonia) plébános, kinek neve Mihaljevs Iván, kit azonban a nép csak „pop kuko”-nak nevez, a guta megötötte, de nem halálosan. Ez alkalomból a „Drau” így nyilatkozik: „A mindenhatónak tetszett az egyház és hű fiát figyelmeztetni, hogy ő is halandó s hogy ideje lenne már egyszer a nép felbujtogatásának véget vetni.” — „Egyház hű fia” aligha fog a részvét ily nyilvánításáért halás lenni.

Nincs ennél jobb. Selmecebánya, Magyarország. Tek. úr. Mindenek előtt fogadja köszönetemet a küldött Brandt R. féle labdacskóért, melyek minden más haszajtszernél jobbak. Az első napokban három szemet vettem be, most hetenkit csak kétszer kell 3 szemet bevennem. Most már miután székrekeszem megszűnt, többet nem kell e labdacskokat használnom. S ezért nem fejezhetem ki eléggé köszönetemet tek. urnak. Ha lehető volna, hogy még egy ideig e labdacskokkal éljek, bizonyosan e porok bevételétől el tudnék szokni. Ez a legjobb bizonyíték a svájci labdacskok jó hatásáról. Ezer köszönet a legjobb szándékkal küldött svájci labdacskóért, melyk hatása valóban fölülmulhatatlan. Gasparkovics János könnyűkötő segéd (városi kórház.)

A baréki sertészhizáló részvény-társaság heti tudósítása. Allomány: 4873 darab sertés. — Ebből leléésre érett 300 darab sertés.

Takarmány árak: Tengeri dara 100 kgl. 6 frt 50 kr. — Árpádra 100 kgl. 6 frt 90 kr. — Tengeri (szembér) 100 kgl. 5 frt 80 kr. — Arpa (szembér) 100 kgl. 6 frt 20 kr. a hizalóban, minden költséget beszámítva.

A pécsi sertészhizáló részvény-társaság heti tudósítása. Allomány: 408 darab kövér, — 469 darab félkövér — 966 darab sovány, — 514 darab süldő. — Az üzlet ténye. — Árak változó. Kövér válogatott 38-42 krig, — félkövér 36-38 krig klgint, 45 kgr. életsúly lessmításával, — sovány sertés — krig, süldő 30-32 krig. kilogrammonként előlulván.

Uj kucorica ára 5 frt 80 kr. Arpa 6 frt 40 kr. mm-kint, Örlés díj 60 kr. mm.

Gabona-árjegyzék

a Pécssett 1886. évi május 1-én tartott határozatról.

100 kilogramm jó közepesű legalábbvaló	7 frt 60 kr.	7 frt 40 kr.
Buza	6 " 30	6 " 20
Kétszeres	6 " 10	6 " 10
Róza	6 " 80	6 " 70
Arpa	5 " 80	5 " 60
Zab	5 " 20	5 " 20
Kukoricza	7 " 20	7 " 20
Hajdina	7 " 20	7 " 20

Métermázsa:
Széna . . . 3 frt 60 kr. — Szalma . . . 1 frt 90 kr.

Laptulajdonos: **FEKETE MIHÁLY.**
Felelős szerkesztő: **FEILER MIHÁLY.**

Nyilt-tér. *)

JEGYZŐKÖNYV.

1. Szilágyi Dezső orsz. képviselő, egyetemi tanár dr. Bors Emil pécsi jogakadémiai tanártól, mert ennek az „Egyetértés” f. é. február 14-én kelt 45. számában megjelent „Nyilatkozat” által sértve érezte magát, elégtételt kívánt, s megbízottaiul pazoni Elek Guasztáv cs. kir. kamarás honvéd ezredes és dr. Pulszky Agoston orsz. képviselő, egyetemi tanár nevezte meg.

2. Dr. Bors Emil pákosi Paxy Károly cs. és kir. tábornokot és dr. Kosutány Ignác pécsi jogakadémiai tanárt választva megbízottaiul, ezek megjelölni kérték, hogy az idézett nyilatkozat mely tétel által érzi magát sértve Szilágyi Dezső képviselő ur.

3. Sértést képezőnek a nyilatkozat következő tételét jelölték meg: „ám girálja át tehát a t. képviselő ur a valótlan állítás köznyelven hazugságnak nevezett gyáva tettét forrására.” Szilágyi Dezső megbízottjai a békés kiegyenlítést helyezték előtérbe s ezt nyilvános bocsánatkérés útján való visszavonás által követelték.

4. Paxy Károly és Kosutány Ignác a békés kiegyenlítésre nézve csatlakoztak Szilágyi Dezső megbízottaihoz, de kijelentették, hogy sértést nem látnak Szilágyi Dezsőre nézve fennforogni, mert a kérdéses tétel nem képez egy magában álló mondatot, hanem helyesen csak az azt megelőző és követő mondatokkal együtt értelmezhető, ezekből pedig világos, hogy „a valótlan állítás köznyelven hazugság” vádjára nem Szilágyi Dezsőre vonatkozik. Belátva azonban, hogy netán eredhet a félreértéssel szemben mindkét fél kifogástalansága a nagy közönség előtt is biztosítandó volna, javaslatba hozták, hogy Szilágyi Dezső az országgyűlésen, dr. Bors Emil az „Egyetértésben” egymásra vonatkozólag mondottakat visszavonván, ugyanott a megbízottak az ügyet befejezettnek nyilvánították volna.

5. Szilágyi Dezső megbízottai erre kijelentvén, hogy: „miután ajánlatunk nemcsak el nem fogadtatott, hanem figyelemre nem méltatva, teljes hallgatással mellőzték, a részünkről megkísérelt békés elintézés megbeszélését látván”, kárparviadal útján fegyveres elégtételt követeltek.

6. Paxy Károly és dr. Kosutány Ignác levelükben arra utaltak, hogy a sértés fennforrásának kérdésében ragaszkodnak korábban kifejtett meggyőződésükhöz, azért mindaddig míg az eldöntve nincs, elégtételt adásról, ennek módjáról, vagy épen fegyveres elégtételtől nem lehet szó. Egy döntő bíró hoztak javaslatba, kit meg is neveztek.

7. Szilágyi Dezső megbízottai levelükkel a javaslatot azzal a kikötéssel fogadták el, hogy nem egy döntő bíró, hanem több tagú bíróság ítéljen, s maguk részéről is megneveztek a bíró, a két bíróra biztatván egy harmadiknak megválasztása. Ebbe Paxy Károly s dr. Kosutány Ignác beleegyeztek.

8. A döntő bíróság a kérdés és tételben Szilágyi Dezsőre vonatkozólag sértést állapítván meg, ennek megbízottai f. é. március 18-án kelt levelükben a fegyveres elégtételre időt és helyet kértek kitüntetni, Paxy Károly és dr. Kosutány Ignác pedig vévén a bíróság jegyzőkönyvét és az ellenfél megbízottainak levelét, azzal a kérdéssel küldték meg dr. Bors Emilnek Dráva-Tamásiába, hol épen bírtoknál tartózkodott, hogy elhatározását velük azonnal közölje.

Dr. Bors Emil Dráva-Tamásiából Paxy Károlyhoz intézett levelében elrekesztett látván az elégtételadás köteleességét, kijelenti, hogy a magán elégtételadásnak minden méltányos és a törvénnyel megengedett módjára kész, s kérte öt katonai álláspontjára való tekintetből „hogy a további közbenjárás terhe alól magát feloldva érezni méltóztassék.” Paxy Károly tábornok ur dr. Bors Emil e levelét másolatban megküldötte Szilágyi Dezső megbízottainak, s megbízottai ekkép megszűnővén, ez ügybeni működése is véget ért.

10. Újabb megbízottul dr. Bors Emil állított Bodó István pécsi ügyvédet kérte fel, ki is az előbbi megbízottal együtt f. é. március 26-án s postavevény szerint e napon továbbított 5 /- alatti levéllel az elégtételadásnak most már beállott kötelezettségét elismervén, hivatkozással Szilágyi Dezső megbízottainak február 21-én kifejezett és Bors Emil megbízottai által mindenkor osztott ama kijelentésére, hogy az ügy békés uton intéztessék el, konkrét javaslatokat tettek a békés elégtételadás módjára nézve, egyuttal kijelentették és indokolták, hogy miután javaslatuk az elégtételadásnak minden kimerítő módjait magában foglalja, annak el nem fogadása esetén kénytelenek lennének felüket a magán elégtételadásnak minden más a joggal, morállal és igazsággal ellenkező módjától felmentettnék tekinteni és e nem várt esetben az ügyet felőkre nézve befejezettnek fogják nyilvánítani.

11. E levélre válasz mai napig sem érkezett.
12. Miután az „Egyetértés” f. évi május 1-én megjelent 120. számából értesülünk, hogy Szilágyi Dezső megbízottai az ügyet felők részéről befejezettnek nyilvánították: mi alulírottak kénytelenek vagyunk felükre nézve ugyanazt ezennel kijelenteni. Miután továbbá a nevezett megbízottak ugyanott azt is kijelentették, hogy velünk, mint megbízottakkal tovább nem érintkezhetvén a felvett jegyzőkönyvet egyoldalulag írták alá, mi szintén kénytelenek vagyunk jelen jegyzőkönyvet egyoldalul aláírni, s kijelenteni, hogy e jegyzőkönyvben foglaltak a kezünk közt levő okiratokon alapulnak, mit szükség esetén azok közlésével igazolni készek vagyunk.
Kelt Pécssett 1886. május 4-én.
Bodó István Dr. Kosutány Ignác
mint Dr. Bors Emil megbízottai.

Vörös selyem basztruhákat (egész selyem) szöveteket méterenkint 9-80 forintot kész ruhákban és darabokban vármétesen házhoz szállít **HENNEBERG G.**, (cs. kir. udvari szállító) selyem-gyári raktár **Zürich**. Minták kívánatra. Levelék 10 krba kerülnek.

Hirdetések

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Baranyamegye gyámpéztára végrehajthatóknak özv. Kis Károly szül. Pozsgai Jozefa és társa végrehajtást szenvedő elleni 558 forint 23 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő, a Szébeny község határában fekvő, a szébenyi 234. sz. tjkvben felvett 2219. sz. szőlőre és présházra az árverést 616 forint kiáltási ár mellett elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi július hó 17-ik napján délelőlt 10 órakor Szébeny község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 61 forint 60 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi királyi törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1886. évi március hó 19-ikén tartott üléséből kiadta:

Gálovits Arthur,
kir. törvényszéki jegyző.

1411

2321/886.

Árverési feltételek

Keresse Kálmán végrehajthatóknak ifj. Rab Mihály vargai iakós végrehajtást szenvedő elleni 10 frt 40 kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében.

1. Az 1886. évi május 29-én d. e. 10 órakor Varga község házána megtartandó nyilvános árverésen árverés alá bocsátatik a pécsi kir. törvényszék sásci kir. járásbírósig területén levő, a vargai 125. sz. tjkvben felvett 45. sz. ház 400 frt, az 1. 2/3 telek ingatlan 884 frt ezennel megállapított kiáltási árral.

2. Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kiáltási áron alól is eladtni fognak.

3. Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 40 és 88.40 forintot készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törv. czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

4. Vevő köteles a vételár három egyenlő részletben és pedig az első árverés napjától számított 1 hónap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számított 2 hónap alatt, az utolsó 1/3 részt ugyanazon naptól számított 3 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt az 1881. dec. 6-án 39425. j. m. s. a. kelt rendeletében előírt módon a pécsi kir. adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíthatni.

5. Vevő köteles az ingatlan terhelő és az árverés napját követőleg esedékes adókat és átruházási illetéket viselni.

6. Vevő a megvett ingatlan birtokába az árverés jogerőre emelkedésével lép és annak hasznai s terhei ez időtől őt illeti.

7. A vevőnek a vételári bizonyítvány az 1881. LX. t. cz. intézkedése értelmében csak azon esetben fog kiadtni, ha az árverés napjától számított 15 nap alatt az idézett törvénycik 187. §-a intézkedésének megfelelő utóajánlat nem tétetik.

8. A tulajdonjog a vevőnek javára bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog hivatalból elrendeltetni.

9. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének a kitűzött időben eleget nem tette, az általa megvett ingatlanra az érdekelt felek bármelyikének kérelme következtében az 1881. LX. t. c. 185. §-a szernt a vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés fog elrendeltetni.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886-dik évi február hó 13-ik napján tartott üléséből kiadta:

Gálovits Arthur,
kir. törvényszéki jegyző.

1398.

1886-ki fris töltésű ásványvizek

Apollnaris-forrás	Marienbádi
Bilini	Budai Keserű
Borszéki	Parádi
Karlsbadi	Prebali
Csizi	Pünali
Cigelkai	Pirmonti
Eger-Franz nsbádi	Radelni
Emsi	Rohitschi
Gieszhübl	Saidschitz
Gleichenbergi	Selters
Halli libany	Szavnicszai
Ivándai keserű	Szt-Lorenzi
Kissingi	Sull-güll
Korltnczai	Szechenyi-Petánzi
Lipkai	Szechenyi keserű
Lipozai Salvátor	Ivanitzi
Luh Margit	Vichy

és mohal Agnes forrás víz nagy raktár **EIZER JÁNOS**
fűszerkereskedésben Szechenyi-tér. Oertzen féle házban.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsém t. Uraságot ezennel tisztelttel értesíteni, hogy helyben, (Király-utca 23. sz. a.) a pécsi kölcsönsegélyző egylet ujonnan épült házában

fehértanú, norinbergi s rövidáru üzletét nyitottam.

Több éven át, leginkább helyben szerzett tapasztalataim által azon kellemes helyzetben vagyok, hogy uraságot izlesének és igényeinek teljesen megfeleltethet.

Raktárom mindennemű ruhádszettel: csipke, selyem és bársony, szalag, rüsch, gomb, nyakkendő,

legújabb divatu napernyő, legyező,

esziernyő, sétatábla, férfi és női ing, kezelő, gallér, továbbá: hímző, mohair és valódi pottendorfi kötő pamut, céna, selyem, valamint mindenféle harisnya nők, forliak és gyermekek számára, legújabb női és gyermek kötének, hímzett stráfok és betetek, valódi Monsson-fele illatszerek, szappanok, fogpepek, ruha-, haj- és fogkefék, fésűkkel dusan van felszerelve.

Különösen ajánlom legjobb minőségű

füzőnyeimet (Mieder.)

Fő törekvésem oda irányul, hogy jó minőségű árúk és a legolcsóbb árak által t. Uraságot igényeit teljesen kielégíthessem. Miért is kérem kegyes pártfogását.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

Kiváló tisztelttel
SPIEGEL JÓZSEF.

Resolvir szappan

feltalálta és előállítja **PICHLER FERENCZ,**
cs. és kir. főállatorvos az osztrák-magyar hadseregben.

Kitűnő szernek bizonyult a

lovak és szarvasmarhák

minden külső baja ellen.

Többször kitüntetettet megfizető bizonyítványokkal, közönség és elismerő iratokkal állatgyógyászoktól, gazdasági egyletektől és intézetektől és nagyszámú földbírtokosoktól.

Kapható:

Budapesten Török Józsefnél. — Pécssett Kovács Mihály gyógyszerüzletében.

Szállítható mezei acélfűvasutak.

(Haroska szabdalama.)

Legelőszertűbb és legolcsóbb szállítható vagy állandó vasut, gazdaságok, erdészetek, télagyutak, bányák, raktárak, pincék, gyárak és iszállók számára, ugyancsak kisebb városok és gazdaságok egymásközti összeköttetésére, stb.

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

Haroska Ferencz,

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

Budapest, V. Váci-kört 58. szám.

CZIGELKAI

LAJOS-
forrás.

ISTVÁN-
forrás.

Gyógyvíz

Borvíz

elsőrendű, kipróbálva és orvosi tekintélyek részéről a legmelegebben ajánlva.

legdúsabb szik s szén-sav tartalmu Európa valamennyi ásványvizei között.

A forrás kezelésége

CZIGELKAI

Sárosmege.

Ruhaszövetek

egyedül tartós juh-gyapjából, közép-termetű ember részére:

3-10 métert	jó juh-gyapjából	4 frt 96
számítva	jobb	10 " "
egy öltönyre	finom	10 " "
	egészen finom	12 " 40

Utazó-plaidok darabonként 4-5-8 frttól 12 frt. Igen finom öltözetek, nadrágok, felöltők, kabát és esőköpeny-szövetek; Tüffel, Loden, Commis, Kamgarn, Cheviot, Tricot, Peruvian, Dorsking-szövetek, hölgy és billard-posztók ajánlatnak

Alapítva **Stikarofsky János** 1866-ban

gyári raktár Brünben.

Mintak bérmentve. Minta-kártyák szabók számára bérmentetlennül. Utánvételi küldemények 10 frton felül bérmentve.

Állandó posztó-készletem 150,000 frton felüli értéket képvisel és így érthető, hogy nagy üzletben 1-5 méter hosszú maradékok vannak, melyeket igen alacsonyra szabott előállítási árakon vagyok kénytelen eladni. — Ezekből minták nem küldhetők; a nem tesző maradékok azonban kicserélhetnek, vagy a pénz visszaküldetik. (Megjegyzendő, hogy az ily maradékokat más üzletek is kicserélik, meglehet, csak azért, hogy még rosszabb árut küldjenek helyette; a pénzt azonban nem adják vissza).

Szédelgő s meg nem bízható cégek utánzásai miatt kénytelen vagyok a hirdetésekkel felhagyni. kérem azőt a t. közönséget, tartásuk emlékeztetőbe zárt üzletemet és szükségleteiket nálam rendeljék meg, melyek iránt mindig a legnagyobb figyelemmel leszek. Cégnk magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven levelez.

„István főherceg”

első rangu szálloda

Budapesten.

Van szerencsém a fobb uri rendek és a t. e. utazó közönséggel tudatni, hogy az

„István főherceg” szállodat

Budapesten, Ferenc József-rakpart

(a m. tud akad közléseben) átvettém és semmi költséget nem kimeltem, hogy ezt teljesen új berendezés megszerzése által egy első rangu szálloda magasságára emeljem és ezáltal ennek régi hírnevét továbbra is megszilárdítsam. Midőn tehát szállodatam a fobb uri rendek és a t. e. utazó közönség kegyes figyelmébe ajánlom, főtörekvésem lesz t. vendégeim melegebbé és olcsóság, tisztaság és pontos kiszolgáltság által megnyerni és megtartani és ennél fogva kérem új vállalatom támogatását. Mely tisztelettel

Francis W.
szállodatulajdonos.

Pályázati hirdetmény.

Ezennel közzé tétetik, miszerint Baranyamegye szentlőrinci járásában üresedésben levő, egyenként 300 frt fizetéssel javadalmazott alább jelölt

körorvosi állások

következő időben és helyen az 1876. évi XIV. t. c. 144. §-a értelmében megajándékosított választás útján be fognak töltetni:

1) A Bükösd székhelyűl bíró s 21 község egyeteméből álló bükösdi körorvosi állás f. évi május 27-én reggeli 10 órakor a kör székhelyén: Bükösden, a község házána.

2) A Magyar-Mecske székhelyűl bíró s 18 község egyeteméből álló magyar-mecskei körorvosi állás f. évi május 28-án reggeli 10 órakor a kör székhelyén: Magyar-Mecskén, a jegyzői hivatalnál.

3) A Baksa székhelyűl bíró s 20 község egyeteméből álló bakasai körorvosi állás f. é. május 29-én reggeli 10 órakor a kör székhelyén: Baksa, a jegyzői hivatalnál.

Felhívtnak az 1876. évi XIV. t. c. 143. §-ában jelzett képesítéssel bíró és pályázni óhajtó orvostudorok és sebészek, miszerint kellelőleg felszerelt pályázati kérvényüket a választást megelőző napig alulírottal nyújtásuk be.

A gyógykezelési díjak közvetlenül a választás előtt fognak megállapíthatni. Baranya-Szentlőrincen, 1886. április 30-án.

Trixler Károly, szolgabíró.

1412